

Найкращі діти

Олена Пчілка

(Тема народна)

В полі совонька літає,
Навдокола поглядає:
Що там видно наоколі,
В небесах та в чистім полі?
Ох! Орел отам ширяє,
Понад гаєм все кружляє...
"Орле сизий! — заволала,
В його совонька спитала.—
Що літаєш ти, кружляєш,
Що у гаю ти шукаєш?"
"Я хотів би роздивитись,
Молодими поживитись
Пташенятами якими!"
"Орле!.. Зглянься над моїми
Совенятами малими,
Що zostались там у гаю!
Не займай ти їх, благаю!"
Мова совоньки та мила
Хиже серце зворушила.
"Хай же буде так, як кажеш!
Мовить беркут.— Тільки вкажеш
Ти мені, які там діти
Єсть у тебе, щоб глядіти,
Обминуть їх". "Ох, мій боже! —
То ж тобі сказати може
Мати-совонька, звичайно,
Ту признаку.— От нехай-но,
Як між пташечок дрібніших
Ти побачиш найгарніших,
Щонайкращих, то ж напевне
Мої дітки!" Слово ревне
Вчув орел. І, пам'ятавши
Ту признаку, він, шукавши
Здобич там, у ряснім гаю,
У зеленому розмаю,

Обминав пташок хороших,
Щонайкращих діток гожих.
І поїв він — щонайгірші,
Там були, найпоганіші.
Отже, доленька нещасна!
Помилилась думка красна
Теї совоньки-матусі!
Плаче, бідна, в горі, в тузі:
Бо якраз оті послідки
Та були її то дітки!..